

på, at vores intentioner også bliver tilgodeset, og at vi gør det på en sådan måde, at de hensyn, vi i øvrigt skal tage med hensyn til lovkvalitet, også bliver taget.

Derfor vil jeg godt skruetiden tilbage til for 12 dage siden, den 4. november, hvor vi havde tredje behandling af det her forslag, som jo så fortsætter i dag, hvor det blev rejst fra højreside af Folketingssalen, at man ikke mente, at forslaget var tilstrækkeligt belyst, undersøgt. Og det er jo sådan i Folketinget, at det der med at udsætte en sag, når den er til behandling, tredje behandling, somme tider kan være udtryk for – kan man have mistanke om – at det er, fordi nogle vil træne en sag, genere en sag. Det behøver ikke at være tilfældet.

Det kan også være netop fordi, at vi som lovgivere har en forpligtelse til – uanset om man er enig i lovforslaget eller ikke enig i lovforslaget – at sikre, at lovforslagets gennemførelse sker på en ordentlig måde. Ved den lejlighed valgte vi så, til trods for at vi altså regnede med, at lovforslaget er i orden, at støtte oppositionen fra højre i deres ønske om at udsætte tredjebehandlingen til et eller andet senere tidspunkt, og dette senere tidspunkt er så nu.

Og selv om vi normalt støtter skatteministeren og tror på skatteministeren, så må vi sige, at i det her tilfælde er vi glade for, at vi valgte at lade tvivlen komme det til gode, om det her lovforslag egentlig var godt belyst. Vi er så også tilfreds med, at skatteministeren til i dag har tjekket det, som stille og roligt sagt burde være tjekket, inden man fremsætter lovforslag, nemlig at der ikke kan være tvivl om, at det her lovforslag, som vi vedtager i dag, ikke er i modstrid med gældende bestemmelser inden for EU.

Det har vi altså fået tjekket nu, og det er godt, men det burde selvfølgelig være sket tidligere. Derfor er det, som vi siger ja til i dag, selvfølgelig slet ikke det samme som fra starten af, men vi havde altså en god tro på, at tingene var i orden, og det viste sig så, at det var de ikke. Men så er det da i hvert tilfælde godt, at skatteministeren nu, når han skal bekendtgøre sine synspunkter, også er omvendt i retning af, at tvivlen selvfølgelig skal komme forslaget til gode med hensyn til at sikre, at det er i orden.

Og under alle omstændigheder var det jo skatteministeren, det var gået ud over, hvis ikke forslaget havde været EU-retmedholdeligt. Men vi støtter altså forslaget her og beklager også, at forløbet har været på den her måde, som det

har været, men må så omvendt sige, det da var godt, vi fik udsættelsen for 12 dage siden, så det, vi vedtager i dag, ikke eklatant er i strid med det, som er EU-gældende ret.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg skal nøjes med nogle enkelte bemærkninger til det, som ordførerne har været inde på.

Først til hr. Kim Behnke, der meget rigtigt henviste til sine bemærkninger tilbage ved tredjebehandlingen, da vi havde det i salen første gang, og hvor hr. Kim Behnke henviste til nogle udtalelser, som i en radioudsendelse var fremkommet fra FDM og en repræsentant for Statens Bilinspektion. Og det var sådan set det, der var hr. Kim Behnkes anledning til at anmode om, at sagen blev stoppet og sendt tilbage for at blive undersøgt nærmere.

Dér synes jeg så også, at vi lige skylder svaret på det spørgsmål, i og med at det jo var det, der var den angivelige anledning, og dér fremgår det nu af bilag nr. 157 i forhold til Statens Bilinspektion og bilag nr. 150 i forhold til FDM, at dér tror jeg ikke, vi kan blive så uenige om, at de udtalelser kunne i hvert fald ikke bruges sådan, som hr. Kim Behnke havde en bekymring om at de kunne forstås.

Så er det også rigtigt, at det er klart, at med den tid, der blev, fordi vi har haft EU-diskussionen, benyttede jeg anledningen til at få et par stykker af mine embedsmænd til at tage den direkte kontakt til Kommissionen. Og jeg har i fortrolig form orienteret udvalget helt præcist om, hvad det var for en nøjagtig tilbagemelding, jeg fik fra de pågældende embedsmænd.

Når det derfor i dag fremstår fra en række af ordførerne, som om der her var et lovforslag, som var i direkte strid med EU-lovgivningen, vil jeg godt sige: Det er jeg ikke enig i.

Der var et lovforslag, hvor der var uenighed om, hvorvidt det var i strid med EU-lovgivningen. Jeg er stadig væk overbevist om, at det, jeg sagde ved andenbehandlingen, og den vurdering, jeg lagde til grund i forhold til EU-medholdeligheden, stadig væk står til troende.

Vi kunne også konstatere, som udvalget er bekendt med, at der var to forskellige synspunkter repræsenteret i forhold til EU-medholdeligheden i Kommissionen.

Det, jeg derfor skulle tage stilling til, var, om det ville tjene denne sag at gå tilbage til Folketinget og orientere om EU-diskussionen, de tilbagemeldinger, jeg havde fået fra mine embedsmænd, og dermed bede Folketinget om at